

Шин. Боже мой!

Ник. Бъди спокоенъ ,Царю!

Шин. Какъ тъй изведнажъ?... И отъ гдѣ тая тълпа?

Ник. Слѣдъ литията.... Оце не си разотягле хората, явили се Богомилитѣ. почнали рѣчи; намѣсила се стражата.... Но тълпата ^е разпръснала.

Шин. Какво прѣсната! Ей сега се чуваха викове.

Ник. То бѣше послѣдната сбирѣна.

/ мълчанне /

Шин. Азъ трѣбва лично да провѣря.

Ник. Както желае твое Величество.

Шин. Це се прѣоблечемъ и тайно съ тебе це обиколимъ нѣкои мѣста. Азъ искамъ да видя съ очитѣ си.

Ник. Не е ли опасно, твое Величество?

Шин. Отъ днесъ азъ трѣбва да управлявамъ по друго яче този народъ.

Ник. Цомъ желае, твое Величество азъ отивамъ да се прѣоблѣка. /Излиза/

Шин. /Вслушва се. Дръпва звънчето/

/ Влиза Тихомиръ /

Шин. Да бѣде готове въ тронната палата за свѣтъ. /Излиза/

XVIII

Тих. / Вслушва се въ стѣпкитѣ на Царя; погледва изъ прозореца и отива до вратата, погледва и пакъ се връща, какво се бави този Владиславъ!... Тукѣ никой нѣма да ни види. /Отваря вратата и кимва съ глава/

/ Явява се Владиславъ. /

Влад. Къдѣ е Царятъ?

Тих. Излѣзе.

Влад. Види се, когато съмъ гледалъ ^{самборемитъ} ~~арестуванитѣ~~..... дали нѣма да се почне не свѣта скоро?

Тих. Той се отегли на почивка. Нѣде приказваха съ Никодима, ама недочухъ Пъкъ и неможахъ да видя на самѣ ~~се~~ уйча ти.

Влад. Тогавъ да наредимъ нашата работа. /Приближава го/ Трѣбва внимание.

Тих. Довѣри се на човѣка, който ~~животъ~~ е избавилъ живота на твоя славенъ баца.

Влад. / Насказо / Азъ познавамъ твоята прѣданостъ, Тихомире , Глѣдай само да се успѣе; послѣ е лесно. Азъ говорихъ на вуйча. И той це помогне. Тълпата бѣше подготвена.

Тих. И той ли е противъ войната?